

హరే కృష్ణ హరే కృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే !
హరే రామ హరే రామ రామ రామ హరే హరే !!

రెండవ అధ్యాయము సాంఖ్య యోగము (గీత సారము)

సారాంశము: కర్తవ్య విమూడుడైన అర్జునుని కృష్ణుడు మందలించాడు. మమకారము అనే దీశము కారణముగా నా కర్తవ్యం విషయములో మోహము చెంది శాంతిని కోల్పోయాను. నీకు శిష్యుడను మరియు శరణాగతుడను. ఏది శేయస్వరమో దయచేసి నాకు ఉపదేశించుము అని కృష్ణునుని అర్జునుడు అడుగుతాడు. తరువాత కృష్ణుడు అర్జునునికి ఆత్మ తత్త్వాన్ని బోధించాడు. తానే చంపేవాడినన్న భమ వద్దని తెలిపాడు. ఇది గీతలోనే తత్త్వం విశదపరచిన ప్రథానాధ్యాయం. దీనిని సంక్షిప్త గీత (గీత సారము) అని కూడా అంటారు. శరీరానికి, ఆత్మకు ఉన్న భేదాన్ని మరియు ఆత్మ శాశ్వతముని, దానికి మరణం లేదని, దేహధారి దేహంలో బాల్యము నుండి యోవనానికి, దాని నుండి, ముసలితనానికి, క్రమముగా ఎలా సాగిపోతుందో, అదేవిధముగా మరణ సమయంలో, జీవాత్మ మరియొక దేహము లోనికి ప్రవేశిస్తుంది. దానికి శీతోష్ణ, సుఖిదుఃఖాల వంటి ద్వంద్యాలు లేవు. ఇంద్రియ విషయ సంపర్కం వలన ద్వంద్యానుభవాలు కలుగుతుంటాయి. సుఖి దుఃఖాలు, లాభనష్టాలు, జయాపజయాలు వంటి ద్వంద్య విషయాలపట్ల సమయించిని కలిగి ఫలాపేక్ష రహితంగా కర్కులు చేయాలి. సుఖిము పట్ల అనురాగము, దుఃఖిము పట్ల ఉద్యిగ్నము లేకుండా కర్కులు చేసేవాడు, ఇంద్రియాలను వశంలో ఉంచుకునేవాడు, అహంకార మమకారాములు ఏడి, బుద్ధిని ఆత్మయందే లగ్నము చేసినవాడు స్థితప్రజ్ఞుడు. శరీరము ఆశాశ్వతము, దానిని తెలుసుకున్న దేహధారి (ఆత్మ) శాశ్వతము. దీనిని క్షణంగా తెలుసుకున్న వ్యక్తి జననమరణ చక్కం నుండి విముక్తి పొంది, శాశ్వత ధామానికి చేరుకుంటాడు అని కృష్ణుడు చెబుతున్నాడు.